

Доброслава, побилъ всѣхъ начальныхъ Грековъ, и прогнавъ полки Царскія сілою оружія Доброславова и его сыновъ, воспріялъ правітелство королевства объявивъ всю спрану даже до Апліцы, и утвердивъ королевство свое побіишемъ славнымъ учинившимся на мѣстѣ рекомомъ Уранія. Воіско же Царя Васлія было правітелствуемо отъ Арменопола, его же убилъ своїми руками Радославъ четвертый сынъ Доброславова. За сіе Доброславъ далъ предреченному сыну въ воздаяніе показанного отъ него храбрства во ономъ сраженіи, Гюпанію Кецкую. Князи же Іллѣрческіе [сірѣчь Гюпанъ рацскій, Банъ Бошинаскій, и господарь Хелмскій] зговорілися съ Царемъ противу Доброслава, и совокупивъ всѣ свои полки подъ управленіемъ Глюшовіда господаря Хелмскаго, и Курсілія Топарха Царского, въ правітелствѣ Дурацы, въ долині города Скушара, прешли рѣку Дрину, и остановілися въ уздѣ Антіварскомъ, ожидающе пріхода другихъ полковъ помощныхъ оного союза. Доброславъ же раздѣлилъ воіско свое на двѣ часпи, и разбилъ непріятелси весьма со смертію Курсілевою. Въ томъ сраженіи случилось, что въ темнотѣ ночной Гоіславъ сынъ Доброславова гоняся за непріятелми обѣжащими, сшибся съ своїмъ оцемъ, нападши на него, збілъ съ коня, егда же хотѣлъ его убити, закричалъ Доброславъ великимъ голосомъ, помілуи боже, помілуи боже. Гоіславъ же познавъ погрѣшеніе, просилъ прощенія у отца. которои

Которои ради вѣчныя памяти, далъ оному мѣсту прованіе Божія милость, такъ ради избавленія отъ рукъ сыновнихъ, какъ и ради полученныя побѣды. Разбивъ таковымъ образомъ воіско Греческое, послалъ Доброславъ сына своего Гоіслава противъ другаго помощнаго воіска, еущаго подъ командою Люшовіда. Которыи увидя оторопленіе своїхъ люди, позвалъ Гоіслава на бои посѣночной, да бы съ обоихъ споронъ было шокмо по три персоны, въ которомъ бою и бысть побѣжденъ Люшовідъ, и едва спасся бѣгомъ: что увидя свои его, учинили шоежде, гоними и разбиты отъ Гоіслава. Сія побѣда сугубая, возвратила паки Доброславу вся спраны окрестныя Дурацы даже до рѣки Баюзы. Умершу же Доброславу по 25 лѣтихъ королевствованія, сынове его раздѣлиша между собою обласпи королевства. Гоіславъ и Предміръ получили Требіны съ Рипулями, Міхалія получилъ прапратну, Черменізу, и Косогоръ. Саганцу досталося Гюпанія горская, Курелугъ, и Баречи. Радославу же Гюпанія Лука, Подлугія, Лучева, и Будуа, вси подъ именемъ и иштумомъ княжескимъ. Мать же сдержаше паки имя королевы, правітелствующія всѣмъ снапомъ. Гоіславъ егда внаде въ болѣвнѣ въ преобѣхъ, и въ которые граждане нарцаемы Скребімезы, збіна его съ братомъ Предміромъ, пославши себѣ въ Князи Донанека отъ своего едіномъ велика. Міхаліи же, Саганцѣ, и Радославѣ, вшедши въ Требіны съ людьми и оруженными, обезглавили убійцѣ браннаго, и выгнали Донанска.